



FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/688/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

365/2014. (XII. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2013. szeptember 24-én előterjesztett **panasza alapján indult eljárásban** a 2014. december 18-án megtartott zárt ülésén született állásfoglalását

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor, mivel az alapjog korlátozása jogszerűen történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

1) A panaszos vele szemben 2013. április 27-én a Rendőrkapitányság által foganatosított közlekedés rendészeti intézkedés miatt terjesztette elő 2013. szeptember 24-én panaszbeadványát.

A panaszos 2013. április 27-én, K-n településen, a kerékpárúton haladt, amikor a rendőrök a panaszos után szaladva megállították. A panaszos hazafelé tartott egy családi összejöveteleből. Igaz, 2-3 sört elfogyasztott, lakásától 120 méter távolságra volt.

Megszondáztatták, a helyszíni bírságot ki is akarta fizetni és mondta, hogy vigyenek haza, mivel nem volt nálam pénz. Erre a rendőrök nem voltak hajlandók, bevitték a panaszost a kapitányságra, megszendáztatták és aláírták a jegyzőkönyvet, mivel szemüveg nélkül nem

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

látott a panaszos és a rendőrök ezt nem biztosították, így aláírta. Kivetettek 60.000.- Ft bírságot.

A panaszos jelenlegi rokkantnyugdíja nem éri el a 60.000.- Ft-ot. Kérte a méltányosságot, mivel szívbeteg, a gyógyszerköltsége és a rezsije körülbelül ennyi.

A legmagasabb bírságot szabták ki a panaszosra. Az autós nem fizet ennyit, pedig a panaszos kerékpárúton haladt, senkinek az életét nem fenyegette és legalább annyit megtehettek volna, hogy a jegyzőkönyv elolvasásához biztosították volna szemüveget, még a halálos ítéletét is aláírhatta volna. A panaszos szerint a két rendőrnek nem utána kellett volna szaladni, és beírni a jegyzőkönyvbe, hogy 6 sört fogyasztott el.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás alaposabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálatán keresztül az ügyben illetékes rendőrkapitányságtól, valamint megküldeni kérte az ügyvel kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat és konkrét kérdésekkel kapcsolatban a rendőrség álláspontját.

1) Az eseményről készült rendőri jelentés szerint 2013. április 27-én 20 óra 40 perckor M. A. r. főrm. és B. I. r. főrm. intézkedés alá vonta a panaszost, aki K-n közlekedett, a saját tulajdonát képező zöld színű női vázas kerékpárral a T. áruház irányába.

A panaszos az igazoltatás során nem tartott magánál semmilyen iratot, adatait bemondás alapján rögzítették. Az adattári ellenőrzés során megállapítást nyert, hogy a panaszos a körözésben nem szerepel, az adatok valóságok.

Mivel a panaszos leheletén az intézkedés ideje alatt alkoholszagot éreztek, vele szemben 2013. április 27-én 20 óra 45 perckor Lion SD-100 típusú alkoholszondát alkalmaztak, mely a fűjást követően 1,03 mg/l értéket mutatott. A kapott értékszint miatt a panaszossal közölték, hogy elő kell állítaniuk a K-i rendőrkapitányságra, hogy ittasságának foka hiteles légalkoholmérő berendezés alkalmazását meg legyen állapítva és jegyzőkönyvezve legyen. A panaszos előállítása 20 óra 45 perckor kezdődött meg.

A K-i Rendőrkapitányságon a panaszos ittasságának megállapításához Drager Alkotest 7110 H típusú ARAD-0062 gyári számú légalkoholmérő berendezést alkalmaztak, mely során az első mérés eredménye 2013. április 27-én 21 óra 03 perckor 0,59 mg/l értéket mutatott, majd a második mérés 2013. április 27-én 21 óra 18 perckor 0,57 mg/l értéket mutatott.

Az előállítást követően a panaszost igazolással és tájékoztatóval ellátva, panasz- és sérülésmentesen szabadon bocsátották. A panaszosnak az általa elkövetett ittas járművezetés elkövetése miatt M. és B. r. főrm-ek, hatvanezer forintos közigazgatási bírságot szabtak ki. A panaszos egy megyei elrendelésű komplex ellenőrzés keretein belül lett intézkedés alá vonva, melynek során az előállító csoport részeként, az akció parancsnoka, V. T. r. fhdgy. utasított az intézkedés lefolytatására.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás okáról a tájékoztatás, valamint az Rtv. 33. § (4) bekezdés alapján az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került. Az előállítás oka 2013. április 27-én 21 óra 30 perckor megszűnt, ekkor a panaszos szabadon lett bocsátva.

2) A panaszos az előállítás során adott nyilatkozata szerint, a panaszos kijelentette, hogy:

- a jogorvoslati jogaira vonatkozó tájékoztatást az Rtv. 92-93. § alapján megkapta;
- a vele szemben alkalmazott személyi szabadságot korlátozó intézkedéssel / kényszerítő eszköz alkalmazásával kapcsolatban panasszal nem él;
- az Rtv. 33. § (4) bekezdése alapján az előállítás okáról, annak várható időtartamáról a tájékoztatást szóban, a részére kiállított – az előállítás időtartamáról szóló – igazolást átvette;
- az előállító egységben történő elhelyezéssel kapcsolatban a 19/1995. (XII. 13.) BM rendelet 2. § (8)-(9) bekezdései; 19/1996. (VIII. 23.) ORFK utasítás 36/A. alapján jogairól és kötelezettségeiről szóló írásos tájékoztatást átvette;
- élelmezést nem kért;
- betegségben nem szenved;
- sérülése a rendőri intézkedés során nem keletkezett, orvosi ellátásban nem részesült.

3) Az előállításról készült parancsnoki vélemény és kivizsgálás megvizsgálta rendőri intézkedést, amiben megállapításra került, hogy az intézkedés jogszerű, szakszerű és arányos volt.

4) A rendőrség és a panaszos is csatolta a közigazgatási bírságot megállapító határozatot, valamint a panaszos azon kérelmeit, amiben a bírság mérséklését kérvényezi, de jelen állásfoglalás III. 1. pontjában kifejtett hatásköri rendelkezések folytán ezek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

1) A Testület a panaszeljáráásban mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

a) A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában, a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”. Az idézett rendelkezés értelmében a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatcsomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.) tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fenti hatásköri rendelkezések alapján kijelenthető, hogy a Testület csak azon rendőri magatartások felülvizsgálatát végezheti el, amelyeket az Rtv. a IV.–VI. fejezeteiben szabályoz, nem veheti át azonban a szabálysértési hatóság szerepét, így nem rendelkezik felhatalmazással annak megállapítására, hogy a panaszos a rendőri intézkedést megelőzően követett-e el szabálysértést. Mindebből kifolyólag a fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület a rendőrség közlekedési hatóságként történő fellépését nem minősítheti, afölött semmiféle kontrollt, felügyeletet nem gyakorol. Nem vizsgálhatja, hogy a panaszos követett-e el közlekedési szabályszegést, indokolt volt-e vele szemben a közigazgatási bírság kiszabása. Az ilyen jellegű eljárásokra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) vonatkozó rendelkezései az irányadók. A Testület a hatásköri szabályok értelmében a közigazgatási eljárást megelőző közlekedésrendészeti intézkedést és az ennek során tanúsított rendőri magatartást vizsgálhatja.

A Testület a közigazgatási eljárással kapcsolatos panaszelemek tekintetében, különösen a panaszos által sérelmesnek talált szankció felülvizsgálatával kapcsolatosan hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani.

b) Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint „a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni”.

A sérelmezett intézkedés 2013. április 27-én történt, tehát a húsznapos határidő 2013. május 17-én járt le, a panaszos ugyanakkor csak 2013. szeptember 24-én terjesztette elő panaszbeadványát

Mivel azonban a panaszos beadványában hivatkozott arra, hogy nem látta azon dokumentumokat, amelyeket aláírt felmerült a nem megfelelő jogorvoslati tájékoztatás lehetősége. A tisztességes eljáráshoz való alapvető jog biztosítása érdekében mindezek alapján a Testület következetes gyakorlata szerint a húsz napon túli panaszt is befogadja.

Mindezek alapján a panaszos által sérelmezett nem megfelelő jogorvoslati tájékoztatás folytán a Testület befogadta a húsz napon túli panaszbeadványt.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

2) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vont-e intézkedés alá.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a

terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv.-ben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A közlekedésrendészeti intézkedés vonatkozásában a Testület utal arra, hogy az Rtv. 44. §-a szabályozza azt, amelynek (1) bekezdés b) pontja értelmében a rendőr az Rtv.-ben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen – a jogszabályban meghatározottak alapján – ellenőrizheti.

A Testület megítélése szerint az Rtv. 44. §-a egyfajta általános felhatalmazást nyújt a rendőr számára ahhoz, hogy a közlekedés szabályok megtartását ellenőrizze. Ennek keretében a rendőr ellenőrizheti a gépjármű okmányaira vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait. Megjegyzendő, hogy ez az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel.

A Testület megítélése szerint az Rtv. 44. § alapján közlekedésrendészeti intézkedés esetén az intézkedési jog akkor is megilleti a rendőrt, amikor egyébként jogsértésre utaló körülményt nem észlel. Mindezek alapján megállapítható, hogy ebben a tekintetben nem érte alapjogsérelem a panaszost.

A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a közigazgatási hatósági ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

3) A Testület vizsgálta a panaszos előállításának jogalapját, időtartamát.

a) Az 1/1975. (II. 5.) KPM-BM rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 4. §-ának (1) bekezdés c) pontja értelmében Járművet az vezethet, aki a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt nem áll, és szervezetében nincs szeszes ital fogyasztásából származó alkohol.

Az elkövetéskor hatályos 156/2009. (VII. 29) Korm. rendelet 11/D mellékletének 5. pontja szerint ha a nem gépi meghajtású járművet vezetőnél vagy hajtójánál a szeszes ital fogyasztásából származó alkohol mértéke 0,80‰ véralkohol-koncentrációt vagy a kilégzett

levegőben 0,50 mg/l-t meghaladja, a járművet vezető vagy hajtó személy részére 60 000 (hatvanezer) forint közigazgatási bírság kiszabandó.

A Testület utal töretlen gyakorlatára, miszerint a közlekedési szabályszegés tényállásszerűséget kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis nem veheti át a hatóság szerepét, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló cselekmény értékelését az alapjogkorlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy az adott intézkedéshez szükséges gyanú foka fennállt-e, és fenti jogszabályi rendelkezések alapján megállapította, hogy ez a gyanú fennállt.

A panaszossal a helyszínen nem hitelesített Lion típusú alkoholszondát fújattak, ami 1,03 g/mil légalkohol értéket mutatott.

A Szolgálati Szabályzat 9. § (3) bekezdése szerint a rendőrt közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés észlelése vagy tudomására hozása esetén abban az esetben terheli a közigazgatási hatósági eljárás lefolytatása érdekében szükséges intézkedési kötelezettség, ha
a) ilyen jellegű szolgálati feladat ellátására kapott utasítást, vagy
b) intézkedése során ilyen jogsértést észlel, és - amennyiben ez az eljárás lefolytatásának jogszabályi feltétele - rendelkezik a tevékenység ellátáshoz, illetve a szabályszegés dokumentálásához szükséges technikai eszközzel.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés c) pontja értelmében a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés, valamint közúti közlekedéssel kapcsolatban kiszabható, közigazgatási bírsággal sújtandó szabályszegés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkohol-vizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges.

Az ittasság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT 14.) ORFK utasítás (továbbiakban: ORFK utasítás) – 9., 11-12. és 14. pontjaiban – az alkoholteszter és az alkoholszonda alkalmazása kapcsán az alábbiakat írja elő.

Amennyiben az alkoholteszterrel végzett mérés eredménye közúti járművet vezetőnél a 0,30 mg/l, egyéb esetben a 0,50 mg/légalkohol értéket nem haladja meg, szóban nyilatkoztatni kell, hogy tüdőbetegségben szenved-e, illetve van-e testhőmérséklet emelkedése. Abban az esetben, ha a 25. pont alapján nem áll fenn a vér- és vizeletminta vétel esete és az alkoholfogyasztás tényét vagy az azzal megvalósított jogsértést nem büntetőeljárársban értékeli, úgy az intézkedés alá vont személyt nyilatkoztatni kell arról, hogy a mérési eredményt elfogadja-e. Amennyiben úgy nyilatkozik, hogy elfogadja, akkor az előző nyilatkozatait és a mérés eredményét az 1. számú melléklet szerinti Nyilatkozat (a továbbiakban: Nyilatkozat) kitöltésével rögzíteni kell. A Nyilatkozat rögzítését követően további mintavételre intézkedni nem kell.

Amennyiben az alkoholteszterrel végzett mérés eredménye a 9. pont szerinti légalkohol-értékeket meghaladja, az intézkedés alá vont személyt szóban nyilatkoztatni kell arról, hogy hajlandó-e magát alávetni hiteles mérőeszközzel történő vizsgálatnak, továbbá arról, hogy szenved-e tüdőbetegségben, vagy van-e testhőmérséklet-emelkedése. Abban az esetben, ha hajlandó magát a vizsgálatnak alávetni és nyilatkozata szerint nem szenved tüdőbetegségben és nincs testhőmérséklet-emelkedése, hiteles mérőeszközzel történő mérésre kell intézkedni.

Ennek érdekében az intézkedés alá vont személyt a vizsgálat érdekében elő kell állítani, kivéve, ha a mérőeszköz az ellenőrzés helyszínén rendelkezésre áll.

Figyelemmel arra, hogy a panaszos esetében a mérési eredmény meghaladta az ORFK utasításban előírt értéket, és testhőmérséklet emelkedés, valamint tüdőbetegsége nem volt (erről az intézkedés folyamán nyilatkoztatták, és a panaszos sem hivatkozott ilyenre) vele szemben főszabály szerint hitelesített mérőeszközt kellett alkalmazni.

Az kapitányságon hitelesített mérőeszközzel végzett első mérés 0,59 g/ml légalkohol értéket, a második mérés 0,57 g/ml légalkohol értéket mutatott.

Mindezekre tekintettel a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában került sor. Mivel pedig az ittasság más, enyhébb jogkorlátozással járó módon nem volt esetében ellenőrizhető, az intézkedés az arányosság Rtv. 15. §-ában foglalt követelményének is megfelelt [Rtv. 15. § A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.].

b) A Testület a fentebb idézett Rtv. 15 §-a alapján, amely az arányosság követelményét fogalmazza meg, vizsgálta az előállítás időtartamát, amely a foganatosított intézkedéseket tekintve nem tarthat aránytalanul hosszú ideig.

Az előállítás, az előállításról készült jelentés tanúsága szerint 20:40 perctől 21:30 percig tartott. Az első mérés 21:03 perckor, a második mérés 21:18 perckor történt.

Az Testület ebben a kérdésben úgy foglalt állást, az előállítás hosszát illetően, hogy az ezen idő alatt végzett két mérés, illetve a szükséges iratok kitöltése alapján indokoltnak tartja az előállítás 40 perces hosszát.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás miatt.

5) A panaszos sérelmezte, hogy álláspontja szerint az általa aláírt jegyzőkönyveket úgy írta alá, hogy azt a szemüvege nélkül nem tudta elolvasni és a rendőrök nem tájékoztatták őt az általa aláírt dokumentumok tartalmáról.

A Testület kérdéseire adott válaszok alapján az intézkedő rendőrnek a panaszos nem jelezte, hogy szemüveg nélkül nem tudja elolvasni a jegyzőkönyvet, illetve nem kérte a rendőröket, hogy annak tartalmát olvassák fel neki. A panaszos részére a jegyzőkönyvbe foglaltak tájékoztatásra kerültek, a szemüveggel kapcsolatos problémáival kapcsolatban semmilyen utalást nem tett.

A panaszos nyilatkozata szerint, amelyet aláírt az előállításával kapcsolatos jogorvoslati tájékoztatást megkapta.

A fentiek alapján feloldhatatlan ellentét feszül a panaszos és rendőrség álláspontja között. Mindezek alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható.

IV.

A Testület a közigazgatási eljárással kapcsolatos panaszok tekintetében, különösen a panaszos által sérelmesnek talált szankció felülvizsgálatával kapcsolatosan hatáskörének hiányát volt kénytelen megállapítani. A panaszos által sérelmezett nem megfelelő jogorvoslati tájékoztatás folytán a Testület befogadta a húsz napon túli panaszbeadványt. A Testület – a hivatkozott jogszabályi rendelkezések és a megismert körülmények alapján – arra a megállapításra jutott, anélkül, hogy a közigazgatási hatósági ügyben állást foglalna, hogy az intézkedő rendőr a jogszabályi előírásoknak megfelelően, kellő jogalap birtokában kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. A Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás, illetve annak időtartama miatt. A Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható, a tájékoztatás.

Mindezekre tekintettel a Testület állásfoglalását a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki, és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2014. december 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag